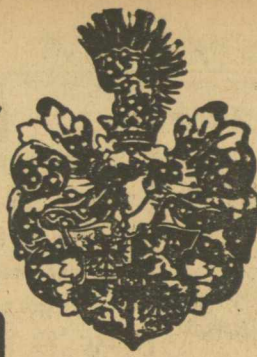

ΝΕΑ ΤΟΥ

GÖRLITZ

Ἑλληνική

ἔκδοσις

ΑΡΙΘ. 308.

ΤΡΙΤΗ 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ/6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1917

Verantwortlicher Herausgeber: E. Glauber, Görlitz.
Übersetzt von Dionyssios Agapitos, z. Z. in Görlitz.
Druck und Verlag der Aktien-Gesellschaft Görlitzer
Nachrichten und Anzeiger, Görlitz, Demianiplatz 23/24.

Ἵπεύθυνος ἐκδότης: Αἰμίλιος Γκλάουμπερ.
Μεταφραστής: Διονύσιος Π. Ἀγαπητὸς διαμένων ἐν Γκέρλιτς.
Ἐκτόπωσις καὶ ἔκδοσις ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Γκέρλιτσερ Νάχτριχ-
τεν οὐντ Ἀντσαϊγκερ, πλατεῖα Ντεμιάνι 23,24,25.

Ἡ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

III.

Τὸ κείμενον τῆς συνθήκης μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας, ἢ ὅποια ὑπεγράφη τὴν 19. Μαΐου 1913 ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῶν δύο κρατῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Αἱ Α. Μ. οἱ Βασιλεῖς Ἑλλάδος καὶ Σερβίας θεωροῦντες καθήκον αὐτῶν ὅπως ἐπαγρυπνοῦν ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν λαῶν των καὶ τῆς ἡσυχίας τῶν κρατῶν αὐτῶν, πρὸς τούτοις δὲ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των ὅπως ἐξασφαλίσουν μίαν διαρκῆ εἰρήνην ἐν τῇ Βαλκανικῇ, θεωροῦντες ὅτι τὸ καλύτερον μέσον εἶναι νὰ συνδεθῶσι διὰ μιᾶς στενῆς ἀμυντικῆς συμμαχίας ἀπεφάσισαν νὰ κλείσουν συμμαχίαν εἰρήνης, φιλίας καὶ ἀμοιβαίας προστασίας, ὑποχρεούμενοι ἀμοιβαίως ὅπως μὴ δώσουν ἐπιθετικὸν χαρακτήρα εἰς τὴν καθαρῶς ἀμυντικὴν αὐτὴν συμφωνίαν, καὶ πρὸς τοῦτο διώρισαν ὡς ἀντιπροσώπους αὐτῶν: (Ἀκολουθοῦν τὰ ὀνόματα καὶ οἱ τίτλοι τῶν ἀντιπροσώπων ἀμφοτέρων τῶν κυβερνήσεων) οἱ ὅποιοι κτλ. συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἀποφάσεων:

1. Ἀμφότεραι αἱ συμβαλλόμεναι μερίδες ἐγγυῶνται ἀμοιβαίως τὰς κτήσεις ἀλλήλων καὶ ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὅλων ἀνελλιπῶς τὸ ἕτερον τῶν δύο κρατῶν ἤθελε προσβληθῆ χωρὶς νὰ προϋπάρχῃ πρόκλησις τις ἐκ μέρους του, νὰ ἔλθωσιν εἰς ἀμοιβαίαν βοήθειαν δι' ὅλων τῶν μαχίμων αὐτῶν δυνάμεων καὶ νὰ μὴν κλείσουν κατόπιν εἰρήνην παρὰ μόνον ἀπὸ κοινοῦ καὶ κατόπιν κοινῆς συμφωνίας.

2. Ἀμφότερα τὰ συμβαλλόμενα μέρη θεωροῦντα ὡς ζωτικὸν συμφέρον διὰ τὰ ἑαυτῶν κράτη ὅπως οὐδεμία ἄλλη δύναμις εἰσχωρήσῃ μεταξύ τῶν ἰδίων αὐτῶν κτήσεων ἀνατολικῆς τοῦ Ἀξιοῦ, δηλοποιοῦν ὅτι, θὰ ἀλληλοδογηθῶσιν ἀμοιβαίως ὅπως Ἑλλάς καὶ Σερβία ἀποκτήσουν κοινὰ σύνορα. (Ἀκολουθεῖ καθορισμὸς τῶν συνόρων τὰ ὅποια εἶναι τὰ σημερινὰ γεωγραφικὰ σύνορα τῶν δύο κρατῶν.)

4. Ἀμφότεραι αἱ συμβαλλόμεναι μερίδες εὐρίσκονται σύμφωνοι ἐπὶ τοῦ σημείου, ὅτι τὰ ἑλληνοβουλγαρικὰ καὶ σερβοβουλγαρικὰ σύνορα θὰ χαραχθῶσιν συμφώνως τῆς ἀρχῆς τῆς πραγματικῆς κατοχῆς καὶ τῆς ἰσορροπίας μεταξύ τῶν τριῶν κρατῶν ὡς ἑξῆς: (Ἀκολουθοῦν λεπτομέρειαι τοῦ καθορισμοῦ τῶν συνόρων.)

5. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θὰ προέκυπτε ῥῆξις μετὰ τῆς Βουλγαρίας διὰ τὰ ζητήματα τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἀναφερθέντων συνόρων, καὶ ἐν ἣ περιπτώσει πᾶσα διακανόνισις φιλικῆ τῆς τρόπῳ θὰ ἦτο ἀδύνατος, ἀμφότεραι αἱ διαμαχόμεναι μερί-

δες ἐπιφυλάσσονται νὰ προτείνουν ἀπὸ κοινοῦ καὶ κατόπιν κοινῆς συμφωνίας εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὅπως ὑποβληθῇ ἢ ῥῆξις εἰς τὴν μεσολάβησιν ἢ τὴν κρίσιν τῶν κυβερνητῶν τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως ἢ εἰς τοὺς ἀρχηγούς των λοιπῶν Δυνάμεων. Ἐν ἣ περιπτώσει ἡ Βουλγαρία θὰ ἤρνεϊτο νὰ παραδεχθῇ τὸν τρόπον αὐτὸν τῆς εἰρηνικῆς συνδιαλλαγῆς καὶ θὰ ἐλάμβανεν ἀπειλητικὴν στάσιν ἀπέναντι ἐνὸς τῶν δύο κρατῶν, ὅπως ἐπιβάλλῃ διὰ τῆς βίας τὰς ἀπαιτήσεις της, ἀμφότεραι αἱ συμβαλλόμεναι μερίδες ἀναλαμβάνουν ἐπισήμως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προσέλθωσιν εἰς ἀμοιβαίαν βοήθειαν δι' ὅλων αὐτῶν τῶν δυνάμεων καὶ νὰ μὴ κλείσουν ἔπειτα εἰρήνην παρὰ ἀπὸ κοινοῦ καὶ κατόπιν κοινῆς συμφωνίας.

6. (Ὅρίζει τὴν σύναψιν μιᾶς συμπληρωματικῆς στρατιωτικῆς συνθήκης).

7. (Ἀφορᾷ παραχωρήσεις ἐμπορικο-οἰκονομικοῦ χαρακτῆρος πρὸς τὴν Σερβίαν ἐν Θεσσαλονίκῃ).

8. (Ἀφορᾷ αὐξήσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων Ἑλλάδος καὶ Σερβίας).

9. (Ἀφορᾷ ἐμπορικὰς των σχέσεις).

10. (Καθορίζει τὸ ἔγκυρον καὶ δεκαετῆ διάρκειαν τῆς συνθήκης).

11. καὶ τελευταῖον. (Καθορίζει ἀπόλυτον μυστικότητα ἐγγράφου συνθήκης καὶ ζήτημα ἐπικυρώσεως αὐτῆς). Ἐπονται ἡμερομηνία καὶ ὑπογραφαί.

*

Ἡ συμπληρωματικὴ στρατιωτικὴ συνθήκη, ἣτις φέρει τὴν ἰδίαν ἡμερομηνίαν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1. Ἐν περιπτώσει ἐκρήξεως πολέμου μετὰ ἐνὸς τῶν δύο συμμάχων κρατῶν, τῆς Ἑλλάδος δηλ. καὶ Σερβίας, καὶ μιᾶς τρίτης δυνάμεως, ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας συναφθεῖση συμμαχικῆ συνθήκη καθοριζομένους ὁρους, ἢ ἐν περιπτώσει αἰφνιδίας ἐπιθέσεως τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ διὰ σημαντικῶν δυνάμεων—δηλ. τοῦλάχιστον δύο μεράρχων—ἐναντίον τοῦ ἑλληνικοῦ ἢ σερβικοῦ στρατοῦ, τὰ δύο κράτη, Ἑλλάς καὶ Σερβία, ὑποχρεοῦνται ἀμοιβαίως νὰ ὑποστηρίξωσιν ἀλλήλα στρατιωτικῶς, ἦτοι ἢ μὲν Ἑλλάς δι' ὅλων αὐτῆς τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν δυνάμεων, ἢ δὲ Σερβία δι' ὅλων τῶν κατὰ ξηρὰν δυνάμεων της.

Ἄρθρ. 2. Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐχθροπραξιῶν, ὅποιανδήποτε στιγμῆν καὶ ἂν ἤθελον ἀρχίσει αὐταί, ὑποχρεοῦνται νὰ παρτάξωσιν ἢ μὲν Ἑλλάς στρατὸν 90 000 ἀνδρῶν μετὰ τοῦ Παγγαίου, Θεσσαλονίκης καὶ Γουμένιστας, ἢ δὲ Σερβία στρατὸν 150 000 ἀνδρῶν εἰς τὰς περιοχὰς Γευγελῆς, Βελᾶς, Κουμανό-

δου και Πιρότ. Προς τούτους υποχρεούται η Έλλάς να έχη τον στόλον της εις το Αίγαίον έτοιμον προς δράσιν.

Άρθρ. 3. Τα δύο κράτη αναλαμβάνουν να μεταφέρουν εις την πολεμικήν ζώνην τὸ υπόλοιπον τῶν στρατιωτικῶν των δυνάμεων, μόλις μείνουν αὐταί διαθέσιμοι.

Άρθρ. 4. Ἡ ἐλάττωσις τῶν εις άρθρ. 2. αναγραφόμενων δυνάμεων εἴτε διὰ ἐνισχύσεων εἴτε δι' ἀποστολῆς στρατιωτικῶν δυνάμεων ἀλλάγοσε ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν γραπτῆς συμφωνίας τῶν γενικῶν ἐπιτελείων τῶν δύο συμμαχικῶν στρατευμάτων. Ἐάν ὅμως ἡ Έλλάς, ὑπὸ τοὺς ἐν άρθρῳ 1. αναγραφόμενους ἥρους, θὰ εὐρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀμυνθῆ ἐναντίον ἄλλης τινος δυνάμεως ἐκτὸς τῆς Βουλγαρίας, θὰ προσέλθῃ τότε εἰς βοήθειαν τῆς Σερβίας προσβαλλομένης ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας, δι' ἀριθμοῦ δυνάμεων, ὁ ὁποῖος θὰ κανονισθῆ κατόπιν κοινῆς συμφωνίας καὶ ἐν δεδομένη περιστάσει ὑπὸ τῶν δύο γενικῶν ἐπιτελείων, ἀναλόγως τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως καὶ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀσφαλείας τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

Ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει, ἐάν δηλ. ἡ Σερβία εὐρίσκεται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀμυνθῆ ἐναντίον ἐπιθέσεως ἄλλης τινος δυνάμεως ἐκτὸς τῆς Βουλγαρίας, θὰ προσέλθῃ εἰς ἄμεσον βοήθειαν τῆς Έλλάδος, προσβαλλομένης ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας, δι' ἀριθμοῦ δυνάμεων, ἡ ὁποία θὰ κανονισθῆ κατόπιν κοινῆς συμφωνίας καὶ ἐν δεδομένη περιστάσει ὑπὸ τῶν δύο γενικῶν ἐπιτελείων, ἀναλόγως τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως καὶ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀσφαλείας τοῦ ἐδάφους τοῦ Σερβικοῦ Κράτους.

Άρθρ. 5. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν μία τῶν συμβαλλομένων μεριδῶν κηρύξῃ τὸν πόλεμον πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἢ πρὸς ἄλλην τινὰ δυνάμιν ἀνευ προηγουμένης συμφωνίας καὶ χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἐτέρας μερίδος, αὕτη ἀπαλλάσσεται τῶν υποχρεώσεων αἰτινες τῆς ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῶν άρθρ. 1 καὶ 2 τῆς παρούσης συνθήκης. Ἐν τούτοις, θὰ ὀφείλῃ νὰ κρατήσῃ φιλικὴν οὐδετερότητα ἀπέναντι τῆς συμμαχοῦ της καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ θὰ υποχρεούται νὰ κινητοποιήσῃ ἀμέσως, ἢ μὲν Έλλάς τοὐλάχιστον 40.000 ἄνδρας, ἢ δὲ Σερβία τοὐλάχιστον 50.000 ἐπὶ τοῦ ἰδίου της ἐδάφους, ὅπως ὑπερασπίσῃ τὴν οὐδετερότητα των καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινήσεων τοῦ συμμαχοῦ στρατοῦ.

Άρθρ. 6. (Ἀφορᾷ σχέδιον ἐκστρατείας ἀπὸ κοινοῦ, ἐν περιπτώσει πολέμου πρὸς τὴν Βουλγαρίαν).

Άρθρ. 7. (Ἀφορᾷ ζήτημα καταλήψεως καὶ διανομῆς βουλγαρικῶν χωρῶν.)

Άρθρ. 8. (Ἀφορᾷ ὑποστήριξιν ἐνὸς στρατοῦ ὑπὸ τοῦ ἄλλου ἐν περιπτώσει πολέμου πρὸς τὴν Βουλγαρίαν).

Άρθρ. 9. (Ἀφορᾷ ζήτημα ἀναχωχῆς).

Άρθρ. 10. (Ἀφορᾷ ζήτημα μεταφορᾶς, διατροφῆς κτλ. ἐκάστου τῶν στρατευμάτων ἐπὶ συμμαχικοῦ ἐδάφους).

Άρθρ. 11. (Ἀφορᾷ ζήτημα διανομῆς λαφύρων).

Άρθρ. 12. καὶ 13. (Καθορίζει διάρκειαν συνθήκης).

Ἐπονται ἡμερομηνία καὶ ὑπογραφαί.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐπίσημα κείμενα τῶν δύο ἐγγράφων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ ἐξετάσωμεν εἰς τὸ προσεχές, ἐάν ἡ Έλλάς ἐπρόδωσεν ἢ ὄχι τὴν σύμμαχόν της, μολοντί διὰ μὴ προκατεληγμένους ἀνθρώπους παρόμοιον ζήτημα οὔτε μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ, ἔπειτα ἀπὸ τὴν σαφήνειαν μὲ τὴν ὁποίαν ὁμιλεῖ τὸ δεύτερον ἰδίως ἔγγραφο.

Η ΑΛΗΘΗΣ ΕΛΛΑΣ

Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Κολωνίας» ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον τὸ κάτωθι ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἀνεδημοσίευσεν καὶ ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη «Γκερλίτσερ Νάχριχτεν» εἰς τὸ φύλλον της τῆς παρελθούσης Κυριακῆς:

Ἀπὸ τὸν κύκλον τῶν ἀναγνωστῶν μας γράφουσιν ἡμῖν τὰ ἑξῆς: Ὡς φαίνεται ἀπὸ νεωτέρας εἰδήσεις, πιθανὸν ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἀκούσωμεν νέαν κήρυξιν πολέμου—τὴν φορᾶν αὐτὴν ἀπὸ τὴν Έλλάδα. Δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ σκεφθῶμεν ἀπὸ τώρα, τί θὰ εἰπωμεν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει;—Παραξένος ἐρώτησις! ἀκούω νὰ λέγουν. Καὶ φοβοῦμαι, ὅτι, ἐάν ἡ ἐρώτησις αὕτη φθάσῃ εἰς τὰ ὦτα τῆς κυβερνήσεως, ἡ ἀπάντησις δὲν θὰ εἶναι ἄλλη παρά: τί θὰ εἰπωμεν; Τί ἄλλο δὲν παρὰ ὅτι ἡ Έλλάς μᾶς ἐκήρυξε τὸν πόλεμον! Πραγματικῶς ὅμως: Ἐπράξεν ἡ Έλλάς τοῦτο;—Ἐάν θέλωμεν νὰ παραδεχθῶμεν χωρὶς ἀντίρρησην ἱστορίαν, ἡ ὁποία γίνεταί ἀπὸ τὴν Ἀντάντ ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ,—τότε ναί; Ἐάν θεωροῦμεν ὡς Έλλάδα ὅ,τι θεωρεῖ ἡ Ἀντάντ ὡς τοιαύτην—τότε ναί. Ἐάν καὶ ἡμεῖς παραδεχθῶμεθα ὡς «βασιλέα», ὡς «πρωθυπουργόν» κλπ. τὰ ἀνδρείκελα, τὰ ὁποία ἐτοποθέτησεν ἐκεῖ ἐσχάτως ἡ Ἀντάντ—τότε ναί. Ἀλλὰ διατί νὰ παραδεχθῶμεν αὐτά;—Σὰν τί φιλοφρονήσεις εἶδομεν ἀπὸ τὴν Ἀντάντ διὰ νὰ τῆς συμπεριφερθῶμεν τὸσον φιλοφρόνως!

Αἱ δηλώσεις, μὲ τὰς ὁποίας ὁ νέος ἀρχικαγκελάριος (ὁ κ. Μιχαῆλις Σ. Σ.) παρουσιάσθη εἰς τὸ Ράιχσταγ, διδοῦσι πολλὰς ἐλπίδας διὰ διάφορα ζητήματα. Δὲν ἀληθεύει ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὴν στροφὴν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐκφράζει τὴν λύπην του, ὅτι καὶ ἡ Έλλάς εἰσῆλθε πλέον εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν ἐχθρῶν μας. Ἡ στροφὴ αὕτη ἐμπνέεται ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ἴσως πολὺ γερμανικὴν, ἀλλὰ ἐν πάσῃ περιπτώσει ὀλίγον πολιτικὴν προθυμίαν, νὰ θεωρῶμεν ὡς αὐτονομία γεγονότα, τὰ ὁποία οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον εἶναι τοιαῦτα.—ἀπὸ τὴν παλαιάν μας προθυμίαν νὰ δεικνύωμεν μετ' ἀλύττερον ἐνδιαφέρον διὰ τὰς πράξεις καὶ τὰς διαθέσεις τῶν ἐχθρῶν, παρὰ διὰ τοὺς πόθους καὶ τὰς προσδοκίας τῶν φίλων. Πόσον θὰ ἠυχαρίστησεν ἴσως ἡ στροφὴ αὕτη τοὺς ἀρχηγούς τῶν μηχανορραφῶν εἰς Λονδίον, Παρίσι— κλπ! Πόσον θὰ ἔθλιψε τὸναντίον ἴσως τοὺς ἑλληνας ἀξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι ἐπέταξαν τὸ ἔξοφον των πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ νέου καθεστώτος! Πόσον θὰ ἔθλιψε τὴν «Ἑλληνικὴν Ἐνωσιν τῆς Ἑλβετίας», τῆς ὁποίας ἡ τελευταία ἐπίκλησις προστασίας καὶ διαμαρτυρίας οὐδεμιᾶς ἄλλης προσοχῆς ἔτυχε—ἐάν δὲν μὲ ἀπατᾷ ἡ μνήμη, καὶ εἰς τὴν περιπτώσει αὐτὴν δυσκόλως μὲ ἀπατᾷ—παρὰ τῆς «Βορειογερμανικῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος» καὶ τοῦ Ράιχσταγ, παρὰ μόνον ὅτι ἔλαβον γῶσιν αὐτῆς!

Ἄν ὑποθέσωμεν, ὅτι καταλαμβάνομεν καὶ τὸ τελευταῖον υπόλοιπον τοῦ Βελγίου καὶ ἀπεφασίζομεν, νὰ προσφέρωμεν τὸ στέμμα εἰς τινὰ παρ' ἡμῶν ὡς κατάλληλον νομιζόμενον πρίγκιπα, νὰ σχηματίσωμεν βελγικὴν κυβέρνησιν ἀπὸ εὐνοϊκῶς πρὸς ἡμᾶς διακειμένους Βέλγους καὶ τότε νὰ ἐπιβάλωμεν εἰς αὐτὰ κατὰ πρῶτον νὰ «διακόψῃ τὰς σχέσεις» πρὸς τὴν Ἀντάντ, κατόπιν δὲ νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον ἐναντίον αὐτῆς—τότε θὰ ἠκούσομεν ἀπὸ τὸ Λονδίον, τοὺς Παρίσιους κλπ. μόνον παράπονα, ὅτι τὸ Βέλγιον ἐκήρυξε τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας κλπ.;—ἀσφαλῶς ὄχι! Ὅ,τι θὰ ἠκούσομεν, θὰ ἦσαν νέαι ὕβρεις διὰ τὴν νέαν βάρβαρον πρᾶξιν ἐναντίον τῆς δυστυχούς, πιστῆς ἰχώρας, θὰ ἦσαν ἀσφαλεῖς διαβεβαιώσεις, ὅτι ὁ νέος βασιλεὺς, οἱ νέοι ὑπουργοὶ μὲ ὅλας τὰς δηλώσεις των δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς Ἀντάντ, ὅτι διατηροῦσιν ἀναλλοίωτα τὰ αἰσθήματα πρὸς τὸν ἐξόριστον βασιλέα καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν καὶ ὅτι θὰ προσπαθήσωσιν ἀκόμη περισσύτερον παρὰ

πρότερον, νὰ δυνηθῶσι νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς αὐτοὺς ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον τὴν χώραν των. Καὶ ὅλα αὐτὰ θὰ ἦσαν πολιτικῶς καθ' ὀλοκληρίαν ὀρθά! Καὶ ἔνεκα τούτου ἔπρεπεν—εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Έλλάδος—καὶ ἡμεῖς νὰ σκεπτόμεθα καὶ νὰ λέγωμεν ὅλα αὐτὰ! Διότι ἡ ἀναλογία φαίνεται πλήρης, καὶ μόνον δὲν κατενόηθη δυστυχῶς ἀρκετὰ παρ' ἡμῶν, ἢ, καὶ ἂν συνέβη τοῦτο, δὲν ἐτονίσθη ἀρκετὰ παρ' ἡμῶν. ὅτι οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ὑπέταξαν τὴν Έλλάδα, ὅτι τὴν κατέκτησαν καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης δι' ἐμπολέμων μέσων—κατὰ πρῶτον διὰ τοῦ εἰδικῶς ἀγγλικῶν πολεμικοῦ μέτρου, τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ τῆς πείνης, κατόπιν διὰ εἰσβολῆς στρατιωτικῶν σωμάτων!

Καὶ ἀνεγνώσαμεν μὲν βραδύτερον περὶ ἀπομακρύνσεως τοῦ στρατοῦ κατοχῆς καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀρνηθῶμεν, ὅτι ἡ ἀνταντικὴ αὕτη εἰδήσις δὲν ἦτο καθ' ὀλοκληρίαν ψευδής, ὅτι ἦτο ἀληθὴς διὰ μέρος τι τοῦ στρατοῦ ἐκεῖνου. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη οὐδὲ εἰς Ἀγγλος, οὐδὲ εἰς Γάλλος εὐρίσκειται πλέον ἐπὶ ἀπτικῶν ἐδάφους—τί ὄφελει τοῦτο; Δύναται εἰς ἀπολυθεὶς κατάδικος, ὁ ὁποῖος γνωρίζει, ὅτι μὲ τὴν παραμικρὰν μὴ προδιαγεγραμμένην εἰς αὐτὸν κίνησιν θὰ δοκιμάσῃ πάλιν τὰς χειροπέδας του—δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐλεύθερος ἄνθρωπος;—Ἄξιον, δι' αὐτὸ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία: ἡ γεωγραφικὴ Έλλάς δὲν εἶναι σήμερον ἄλλο τι ἀπὸ μίαν ἀνταντικὴν ἐπαρχίαν, διοικουμένην ὑπὸ ὑπαλλήλων τῆς Ἀντάντ—ὅπωςδῆποτε καὶ ἂν ὀνομάζωνται οὗτοι—καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀνίκανος διὰ ἀνεξάρτητον, διεθνή πολιτικὴν, ὅπως θὰ ἦτο ἡ Ἴρλανδία ἢ τὸ Ἀλγέριον ἢ αἱ Ἰνδίαί. Καὶ ἂν τώρα ὁ Βενιζέλος ἀρέσκειται εἰς ἐνεργείας καὶ δηλώσεις τοιαύτας, ὁποῖαι ἀρμόζουσι μόνον εἰς ἀντιπρόσωπον ἀνεξαρτήτου κράτους, ἐάν διακόπῃ τὰς σχέσεις πρὸς ἡμᾶς ἢ μᾶς κηρύσῃ καὶ τὸν πόλεμον, πρέπει νὰ τοῦ δώσωμεν νὰ ἐνοήσῃ, ὅτι αὐτὰ εἶναι ἰδιωτικαὶ ἐνέργειαι, κεναὶ χειρονομίαι, αἱ ὁποῖαι οὐδεμίαν σημασίαν ἔχουσι δι' ἡμᾶς. Ὡς ἀντιπρόσωπον τῆς ἐπισήμου Έλλάδος, τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἀναγνωρίζομεν μόνον τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον, τὸν πραγματικὸν ἀντιπρόσωπόν της, (ὁ ὁποῖος δὲν παρητήθη, διότι δὲν λαμβάνομεν καθ' ὀλοκληρίαν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐξαναγκαστικὴν παραίτησίν του!) εἰς αὐτόν, καὶ μόνον εἰς αὐτόν, λέγομεν ὅ,τι ἔχομεν νὰ εἰπωμεν πρὸς τὴν Έλλάδα, καὶ τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλο τι παρὰ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ βαρεῖα τύχη, ἡ ὁποία ἐπληξεν αὐτόν καὶ τὸν πιστῶς πρὸς αὐτὸν διακειόμενον λαόν του, εἶναι ἔργον τοῦ αὐτοῦ καταδυναστευτοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπέβαλεν καὶ εἰς τὰς κεντρικὰς δυνάμεις τὸν φοβερώτατον τῶν πολέμων, διὰ τῆς κατακτήσεως τῆς Έλλάδος στερεώνεται ὀριστικῶς ἡ συνοχὴ τῶν ἑλληνικῶν καὶ τῶν ἰδικῶν μας συμφερόντων· αἱ κεντρικαὶ δυνάμεις ἔχουσιν ἀκόμη ἓνα σημαντικὸν καὶ δι' ὅλων τῶν δυνάμεων ἐπιδιωχθῆσόμενον πολεμικὸν σκοπόν: τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους καὶ τὴν ἐκ νέου ἔνωσιν τῶν τέκνων της μετὰ τοῦ ἀληθοῦς βασιλέως των!

(Ἀῦριον ἢ συνέχεια.)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

Ἐπίσημον. Μέγα Στρατηγεῖον, 5. Νοεμβρίου 1917.

Δυτικὸν Θέατρον

Εἰς τὴν Φλάνδραν κατόπιν ἀδιαφανοῦς καιροῦ ἡ ἐνέργεια πυροβολικοῦ ἐγένετο ζωηρὰ μόλις τὴν ἑσπέραν, ἰδίως εἰς τὴν κοίτην τοῦ Ἰζέρ. Κατὰ τὴν νύκτα διηρῶντο ἐκεῖ καὶ ἐπὶ τοῦ

πολεμικοῦ πεδίου μεταξὺ τοῦ δάσους Χουτούλστ καὶ τῆς διώρυγος Κομίν—Ἰπὲρ ἰσχυρὸν πῦρ ἐνοχλήσεως. Πολλάκις ἐπέτεθησαν ἀγγλικά τμήματα ἀναγνωρίσεως, τὰ ὁποῖα πανταχοῦ ἀπεκρούσθησαν.

Εἰς τὰς λοιπὰς στρατιάς ἡ μαχητικὴ ἐνέργεια ἦτο γενικῶς ἀσθενὴς λόγῳ ὁμίχλης.

Ἀνατολικὸν θέατρον

Οὐδὲν σημαντικὸν γεγονός.

Μακεδονικὸν μέτωπον

Κατόπιν πολυήμερου, καὶ χθὲς διαρκεσάσης προπαρασκευῆς ἰσχυροῦ πυρὸς μεταξὺ Ἀζιῶ καὶ λίμνης τῆς Δοϊράνης ἐπέτεθησαν ἀγγλικά τάγματα νοτίως τοῦ Στογιάκοβο. Ἡ ἐπίθεσις των κατεβλήθη πρὸ τῶν βουλγαρικῶν θέσεων χωρὶς νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα τι καὶ μετὰ πολλῶν ἀπωλειῶν.

Ἰταλικὸν μέτωπον

Γερμανικὰ καὶ ἀυστροουγγρικὰ μεραρχία διέδθησαν μαχόμεναι τὸν μέσον Ταγγλιαμένο καὶ ἐξακολουθοῦσι τὴν προέλασίν των.

Ἀπὸ τὰς ἐκεῖ ἡττηθείσας ἰταλικὰς ταξιαρχίας συνεληφθησαν 6000 αἰχμάλωτοι καὶ ἐκυριεύθη ἀριθμὸς τις πυροβόλων. (W.T.B.) ΛΟΥΝΤΕΝΤΟΡΦ

ΑΥΣΤΡΟΥΓΓΡΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Βιέννη, 4. Νοεμβρίου.

Ἰταλικὸν μέτωπον

Ἡ μαχητικὴ ἐνέργεια εἰς τὸν Ταγγλιαμένο αὐξάνει. Ἡ πολεμικὴ κατάστασις μόλις σήμερον ἐπιτρέπει ἐπισκόπησιν τῶν κατορθωμάτων τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων τῆς στρατιάς τοῦ στρατηγοῦ τοῦ πεζικοῦ Ἀλφρέδρου Κράους καὶ τῶν ἀρχηγῶν των. Ἡ κατάληψις τοῦ 2600 μέτρων ὕψους ὄρη πεδίου Κάνιν καὶ τοῦ 1668 μέτρων ὕψους Στόλ, ἡ ἀκράτητος προέλασις ἐντὸς τῶν ἀγρίων καὶ στερουμένων ὁδῶν ὄρεων νοτίως τῆς κοιλάδος τοῦ Φέλλα, τὴν ὁποίαν οὔτε ὁ ἐχθρὸς, οὔτε ἡ κακοκαιρία ἡδυνήθησαν νὰ ἐπιβραδύνωσι, ἡ κατάληψις τῆς Ρεζιούττα καὶ τοῦ ὠχυρωμένου στρατοπέδου τῆς Γκεμίνα-Ξόππο ἐξασφαλίζουσιν εἰς τὰ ὄρη τὰ ἐκεῖνα στρατεύματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ συντάγματα πεζικοῦ ὑπ' ἀριθ. 14 καὶ 59, οἱ αὐτοκρατορικοὶ εὐζωνοὶ τοῦ Τιρόλου, τὰ Σταϊρικά συντάγματα σκοπευτῶν ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 26 καὶ οἱ αὐτοκρατορικοὶ σκοπευταί, νέαν ἐνδοξον σελίδα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ μεγίστου ἐξ ὅλων τῶν πολέμων.

Ἀνατολικὸν θέατρον καὶ Ἀλβανία

Ἀμετάβλητον.

(W.T.B.) Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου.

ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

(Ν.) Βερολῖνον, 3. Νοεμβρίου. Ἡ «Β. Ζ. ἄμ Μίτταγ» πληροφορεῖται ἐκ Κοπεγχάγης τὰ ἑξῆς: Ἡ «Πολίτικην» πληροφορεῖται ἐξ Ἀθηνῶν, ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, ὁμιλῶν πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς τῶν Παραπηγμάτων τοῦ πεζικοῦ, εἶπε μεταξὺ ἄλλων: Σὰς συνιστᾷ, νὰ ἀφιερῶσθε ὅλην σας τὴν δύναμιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ μὴ ἀπασχολήσθε μὲ τὴν πολιτικὴν. Ἐργάζεσθε, ἵνα εἴμεθα ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον ἔτοι-

24/6 Νοεμβρίου
ΤΡΙΤΗ

Ἀρέθα μάρτυρος

μοι διὰ πόλεμον καὶ δυνηθῶμεν νὰ καταστρέψωμεν τοὺς ἐχθρούς μας Βουλγάρους.

Ἡ ἐπίδρασις τῶν Ἰταλικῶν γεγονότων διὰ τὴν Ἑλλάδα

(Ζ.) Ζυρίχη, 4. Νοεμβρίου. Ἐν Ἑλλάδι παρακολουθοῦσι μετὰ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τὰ ἐν Ἰταλίᾳ στρατιωτικὰ γεγονότα. Οἱ ἐν Ἑλβετίᾳ ἐξωρισμένοι Ἕλληνες ἀναμένουσι ἀπὸ τὴν ἐν Ρώμῃ διαμονὴν τοῦ Βενιζέλου ἄμεσον καὶ σπουδαίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς περαιτέρω τύχης τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους. Πιθανῶς οἱ Ἰταλοὶ θὰ ἀναγκασθῶσι, νὰ ἀποσύρῳσι τὸν στρατὸν τῶν ἀπὸ τὴν Ἀλβανίαν. Οἱ κύκλοι ὁμοῦ οὗτοι ὑποθέτουσι, ὅτι οἱ σύμμαχοι σκέπτονται ἤδη νὰ ἐνισχύσωσι τὸν ἰταλικὸν στρατὸν διὰ ταχίστης ἀποστολῆς τμημάτων τοῦ στρατοῦ τοῦ Σαρραΐ. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ὑπάρχουσι ἀκόμη ἰταλικά τμήματα, εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ὁποίων στρέφονται ἤδη τὰ θλέμματα τοῦ ἰταλικοῦ ἐπιτελείου.

Ἀφ' ἐτέρου ὁ Σαρραΐ δύναται τότε μόνον ν' ἀποστείλῃ ἐνισχύσεις εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅταν εἶναι βέβαιος περὶ τῆς εὐμενοῦς οὐδετερότητος καὶ μάλιστα περὶ ἐνδεχομένης ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος. Ὑπάρχουσι ὁμοῦ σημεῖα, ὅτι τελευταίως ἠλαττώθησαν πάλιν πολὺ αἱ συμπάθειαι τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ. Ἡ ἔλλειψις τροφίμων ἐν Ἑλλάδι δὲν ἠλαττώθη, διότι ἡ Ἀντάντ ἐφοδιάζει πολὺ ἀνελλιπῶς αὐτήν. Ὁ Βενιζέλος ἐκλήθη τώρα εἰς Ρώμην, ἵνα δώσῃ πληροφορίας περὶ τῆς σημερινῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν ἐλληνικὸν λαόν, καὶ ἰδίως ἵνα ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἐρώτημα, ἐὰν ἀκριβῶς κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν δὲν θὰ ἠδύνατο ὁ ἐλληνικὸς λαὸς νὰ δοκιμάσῃ, νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς καθυποτάξεώς του ὑπὸ τῆς Ἀντάντ καὶ νὰ ἀποκτήσῃ πάλιν τὴν κυριαρχίαν εἰς τὴν χώραν του.

Σ. Σ. Ὡστε ὁ κ. Βενιζέλος ἐκλήθη εἰς Ρώμην καὶ Παρισίους, διὰ νὰ πληροφορήσῃ τοὺς ἀνταντικὸς κύκλους, ἐὰν ἐπὶ τέλους τὰ φιλανταντικά φρονήματα δὲν ὠρίμασαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὁ ἐλληνικὸς λαὸς νὰ εἶναι πλέον ἱκανὸς νὰ τοῦ δοθῇ πάλιν ἡ ἐλευθερία... νὰ δώσῃ χωρὶς νὰ τὸν βιάσων (!) τὴν τόσον ποθουμένην στρατιωτικὴν συνδρομήν, ἰδίως τώρα ὅποτε ἡ θέσις τῶν Ἰταλῶν δὲν εἶναι καὶ πολὺ εὐχάριστος καὶ ἡ Ἀντάντ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἀποσύρῃ στρατὸν ἀπὸ τὸ μακεδονικὸν καὶ τὸ ἀλβανικὸν μέτωπον. Ἄλλ' ἐξ ὧν τῶν πληροφοριῶν μανθάνομεν, ὅτι εὐτυχῶς ὁ ἐλληνικὸς λαὸς δὲν δύναται ἀκόμη νὰ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Ἀντάντ. Ἰδίως δὲ αἱ τελευταῖαι ἤτται τῶν Ἰταλῶν δὲν θὰ ἐπέδρασαν ἐν Ἑλλάδι καὶ πολὺ ἐννοικῶς διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἀντάντ. Φαίνεται λοιπόν, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ζητήσῃ καὶ νέαν προθεσίμian διὰ τὴν... ἀναδιοργάνωσιν τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ. (Ζ.) Αἱ «Εἰδήσεις τῆς Λειψίας» γράφουσι: Κατ' εἰδήσεις ἐκ πολιτικῶν κύκλων ἡ αἰφνιδία ἀφίξις τοῦ Βενιζέλου εἰς Ρώμην ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τὸ Βαλκανικὸν θέατρον. Τὰ διάδημα τοῦ Βενιζέλου σχετίζεται ἀναντιρρήτως μὲ τὰ γεγονότα εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Ἰζόντο.

ΚΑΤΑΙΓΙΣ ΕΙΣ ΝΑΞΟΝ

(W.T.B.) Ἀθηναί, 4. Νοεμβρίου. (Πρακτορεῖον Χαβᾶς.) Ἰσχυρὸς ἀνεμοστρόβιλος ἠρήμωσε τὴν νῆσον Νάξου.

Ἡ ΤΥΡΑΝΝΙΑ ΣΑΡΡΑΪΤ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

(Ζ.) Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Φρανκφούρτης» ἀναγγέλλει ἐκ Βιέννης τὰ ἑξῆς: Κατ' ἀξιοπιστοῦς εἰς Ἑλβετίαν ἀφικθεῖσας εἰδήσεις ἡ ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου διαταχθεῖσα ἐπιστράτευσις ἀπέτυ-

χε τελείως. Εἰς τὴν Χαλκιδικὴν βενιζελικαὶ ὑπὸ τοῦ Σαρραΐ ὀπισθεῖσαι ὄρδαὶ ἐφόρευσαν χιλιάδας μὴ ὑποταχθέντων Ἑλλήνων. Κατὰ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις τὰ δένδρα μετεβλήθησαν εἰς ἀγχόνας, οἱ ἀγροὶ ἐκαλύφθησαν διὰ πτωμάτων καὶ τὰ πάντα παρεδόθησαν εἰς τὸ πῦρ. Εἰς τὴν Νάξου βενιζελικὸς στρατὸς ἐπυροβόλησε διὰ πολυβόλων ἐναντίον τοῦ ἀνισταθέντος πληθυσμοῦ ἐφονεύθησαν 60 καὶ πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν.

ΔΙΑ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ἀπεστάλησαν ἡμῖν μέχρι τοῦδε κατόπιν τῆς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 304 φύλλον ἐκκλήσεώς μας τὰ κάτωθι ποσά:
 Αἰμίλιος Γκλάουμπερ, διευθυντῆς τῆς «Γκέρλιτσερ Νάχριχτεν» καὶ τῆς «Νέα τοῦ Γκέρλιτς» . . . Μ. 10.—
 Διονύσιος Ἀγαπητὸς . . . » 5.—
 Παρασκευᾶς Ἰωάννου . . . » 5.—
 Δημήτριος Πολύκαρπος ἢ Κουκουτσιδης . . . » 5.—
 Ν. Καμπάνης . . . » 5.—
 Τὸ ὅλον Μ. 30.—

ΙΩΑΝΝΑ ΡΕΣΣΕΡ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΕΙΡΙΑΣ
 ὑπολοχαγὸς
 ἤρραβωνίσθησαν
 Ἐν Γκέρλιτς τῇ 5. Νοεμβρίου 1916

ΔΡΕΣΔΗ
ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΑΛΙΤ. ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ

Ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ
 ΤΗΝ 8. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΚΑΙΤΕ - ΓΚΑΡΤΕΝ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Κούτσμπαχ τῇ συμμετοχῇ: Τῆς Ἐλισάβετ Ρέτμπεργκ, τοῦ Ροβέρτου Μπούργκ καὶ τοῦ Τίνο Πατιέρα τῆς Βασιλικῆς Ὀπερας. Τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κονσέρτων καθηγητοῦ Μπέρτερ καὶ τῶν διαπρεπῶν μουσικῶν Σπίτσοργ καὶ Γκέσεκ τῆς Βασιλ. Μουσικῆς. Μελῶν τοῦ χοροῦ τῆς Βασιλ. Ὀπερας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ Πεμπάουερ.

ΤΗΝ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑἸΘΟΥΣΑΝ ΤΟΥ ΓΚΕΒΕΡΜΠΕ - ΧΑΟΥΣ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

τῇ συμμετοχῇ: τῆς Φιλαρμονικῆς Ὀρχήστρας, τοῦ διαπρεποῦς χορευτοῦ Ντίτσε, τῶν κυριῶν τοῦ βασιλικοῦ μπαλέττου καὶ ἐξεχόντων ἀοιδῶν.

Ἀρχαῖοι ἐλληνικοὶ ὕμνοι, ἐλληνικὰ ᾄσματα, ἐλληνικὰ λαϊκὰ τραγούδια καὶ χοροὶ.

Ἐνοικιάζ. ἀπὸ 15 Νοεμβρίου ἐπιπλ. δωμ. Ζόρ-στράσσε 9. I.

Ἐνοικιάζ. παρὰ καλῆ οἰκογενείᾳ ἐπιπλ. δωμ. ἀντὶ 30 μ. μὲ φωτισμόν, θέρμανσιν καὶ προγευμα. Χρῆσπιτάλ-στράσσε 30.III. δ.